

НЕБЕСНА КНИЖКА

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 3(95)
1.03.2021 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

ЖІНКИ НА СТОРІНКАХ БІБЛІЇ: ЄВА

У цій статті мова піде про долю першої жінки, яка жила на землі. Її ім'я усім добре відоме – Єва. На відміну від усіх інших жінок світу, Єва не була народжена матір'ю, а була створена Богом із ребра свого чоловіка Адама. Ім'я Єва означає «мати всіх живих». Історія Єви описана у першій із книг Біблії, яка називається «Буття», що в перекладі означає «книга початку». В ній описується історія виникнення всесвіту, землі, природи та людей, які були створені Богом за Його задумом. Біблія відкриває нам, що Бог являється єдиним джерелом всього, що існує. Це означає, що люди, природа та всесвіт не існують самостійно, а лише завдяки Творцеві.

У Біблії описані всі етапи створення світу протягом шести днів. Шостий день творіння був останнім, оскільки Бог закінчив все, що робив, і на сьомий день спочивав від Своєї праці. Цей день також був визначним, оскільки у цей день була створена людина. Спочатку Бог звелів землі породити безліч різноманітних тварин: великих та дрібних, диких та свійських, плазунів та комах. Усе сталося за словом Божим. Бог із задоволенням спостерігав, яким чудовим був світ, створений Ним. *«І сказав Бог: Створімо людину за Нашим образом і за Нашою подобою, і нехай панують над рибою морською і над птаством небесним, і над домашньою скотиною, і над усіма дикими звірами, і над усіма плазунами та над усією землею!»* (Бут.2:26). І тоді Бог взяв земний порох і створив людину, вдихнув у ніс людині дихання життя, і та стала живою істотою. Потім Бог посадив на сході у місці під назвою Едем сад і помістив там створену Ним людину. Бог зробив так, що у саду стали рости всілякі декоративні дерева і дерева з їстівними плодами, а посередині саду Він помістив дерево пізнання добра і зла. Через Едем протікала ріка, яка потім розділялася на чотири менших річки: Пішон, Гіхон, Тигр і Єфрат. Господь поселив людину в Едемському саду, щоб вона обробляла землю і доглядала рослини.

Саме тоді Творець дав створеному ним чоловікові єдину заповідь: *«І заповів Господь Бог Адамові, кажучи: З усякого дерева в саду раю можна тобі за вдовою їсти. Але з дерева пізнання добра і зла – не їж від нього. Бо вмреш ти певно того ж дня, як*

скуштуєш із нього.» (Бут. 2:16-17). Бог привів усіх тварин до Адама, щоб дізнатися, як він їх назве, і ці назви стали іменами тварин. Людина дала назви усім домашнім тваринам, всім птахам і всім диким лісовим тваринам. Побачивши велику кількість тварин та птахів, Адам не зміг знайти собі відповідного помічника. *«І сказав Господь Бог: Не добре чоловікові бути самотньому, створю йому таку поміч, щоб до пари була йому.»* (Бут.2:18). Тоді Господь занурив людину у глибокий сон, вийняв у неї одне ребро, створив із нього жінку і привів до чоловіка. Чоловік сказав: *«Нарешті! Вона така ж, як і я! Кістка від кістки моєї і плоть від плоти моєї. Вона взята від чоловіка, отож, назву її жінкою.»* Написано, що чоловік із жінкою були нагими, але в них не було відчуття сорому ні один перед одним, ні перед Богом. В Біблії не вказується, скільки часу продовжувалося їхнє життя у Едемському саду. Але Єва у той період безсумнівно була найщасливішою серед жінок на землі.

Через деякий час диявол спробував піти проти Бога та атакувати Його найдосконаліше творіння – людину. Написано, що змій був хитріший від усякої польової звірини. Змій промовив до жінки: *«Чи справді Бог повелів: (Не їжте ні з якого райського дерева?»* Напевно, Адама не було у той момент поряд. Єва вступила в діалог із змієм і дала себе обманути: *«Плоди з дерев ми можемо їсти, тільки з дерева, що посеред раю, сказав Бог не їсти і не доторкатися до нього, щоб не померти». Змій, через якого говорив диявол, посіяв сумнів у Божих словах і звабив Єву на гріх – порушити Божу заповідь. Він сказав жінці: «Запевняю вас, що не помрете! Бо знає Бог, що як тільки поїсте з нього, відкриються вам очі, і ви будете, як боги, що знають добро і зло.»* (Бут.3:4-5). Єва з'їла плід із дерева пізнання добра і зла і дала своєму чоловікові, і він також з'їв. Чому Адам погодився на пропозицію Єви, адже Бог йому особисто дав заповідь не

їсти? Можливо, він побачив, що як жінка з'їла плід, то з нею нічого не сталося. Але написано, що як тільки вони обоє з'їли з дерева пізнання добра і зла, то тієї миті відкрилися їм очі і вони виявили, що обоє нагі. Тоді вони позшивали листя й поробили собі опаски. Невдовзі люди почули голос Бога, який ходив посеред раю. Адам з Євою поховалися від лиця Божого серед райських дерев. Господь став кликати Адама: *«Де ти?»* На що той відповів: *«Як я почув Твій голос, то злякався, бо я нагий, та й сховався!»* *«Господь же промовив:*

«Хто тобі сказав, що ти нагий? Хіба скуштував ти з того дерева, що заповідав Я тобі з нього не їсти?» А чоловік сказав: *«Жінка, що дав ти мені, щоб була зі мною, вона дала мені з дерева, і я їв». І сказав Господь Бог до жінки: «Що ж ти наробила?»* А жінка відповіла: *«Змій спокусив мене, тому я їла».* (Бут. 3:11-13). Тут, як ми бачимо, чоловік звинуватив у своєму порушенні заповіді жінку і Бога, Який йому дав її, а Єва переклала свою провину на змія.

Ось так, в одну мить, люди втратили усе, що мали. Бог попередив жінку про те, що їй у муках доведеться народжувати дітей. Чоловікові Бог сказав, що через нього земля буде проклята і йому доведеться важкою працею у поті лиця добувати собі хліб. *«Земля ти, – й до землі повернешся!»* – так звів Бог Адамові, що він став смертним. Двері раю закрилися для людей назавжди. Вони уже не могли перебувати у присутності Божій. Творець зробив чоловікові й жінці одяг зі шкір, зодягнув їх та й вислав із саду Едему обробляти землю. На вході до саду Бог по-

ставив херувима і вогняного меча, що обертався навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя. Через падіння Адама з Євою сатана здобув в деякій мірі владу як над людьми, так і над світом.

Написано, що Адам пізнав свою дружину і Єва завагітніла й народила сина, якого звали Каїн. Єва дуже зраділа, народивши дитя, і казала: *«Придбала я людину з Божої ласки!»* Через деякий час у Єви народився ще один син на ім'я Авель. Хоча люди були змушені важкою працею здобувати собі хліб, вони все ж таки мали радість у своїх дітях. Коли хлопчики вирости, то Авель став пастухом овець, а Каїн – землеробом. Написано також, що Авель був праведною людиною, а Каїн пригрів в серці гріх. Від синів, яким Єва так раділа, вона зазнала найбільшого горя у житті, – одного разу Каїн повстав на Авеля і вбив його. Мати, яка навіть не підозрювала про існування смерті, на власні очі побачила смерть свого любого сина – втрату, яка ніколи не повернеться. Гіркота і біль прийшли у її життя. Але Бог не залишив жінку у біді. В Бутті 4:25 написано: *«І пізнав Адам дружину свою знову, і народила вона сина і дала йому ім'я Сиф. І сказала вона: «Воскресив мені Бог насіння замість Авеля, Якого вбив Каїн.»*

5 розділ книги Буття починається із родоводу Адама, де чоловік і жінка представлені, як одне ціле: *«...У той день, як створив Бог чоловіка, за образом Божим створив його. чоловіком і дружиною створив їх і благословив їх та дав їм назву «Людина» – в той день, коли створив їх. Коли Адамові було сто тридцять років, у нього народився син – за образом і подобою його. І дав Адам ім'я цьому синові Сиф. Після народження Сифа Адам жив ще вісімсот років, і народжувалися у нього ще сини й дочки. А всього віку Адамового було дев'ятсот тридцять років, як помер він.»* (Бут.5:1-5).

Підсумовуючи усе записане в Біблії про першу жінку Єву, можна сказати, що вона була як найщасливішою, так і найнещаснішою жінкою у світі. Бог створив Єву для того, щоб разом

із своїм чоловіком Адамом вона вічно царювали на землі в Едемі, який ми називаємо раєм. Душевний стан Єви у нашому розумінні відповідав абсолютному блаженству, адже вона з'явилася однієї миті за Божим задумом посеред раю, де не мала потреби ні в чому, а лише насолоджувалася як Божою присутністю, так і спілкуванням із коханим чоловіком, споглядаючи прекрасний та досконалий світ навколо неї. Адам знав, що таке самотність, Єва – ні. Нам точно невідомо, скільки часу тривало таке блаженне життя, але прийшов чорний день, коли через гріх Єва позбавила себе щастя. Проте Бог не знищив людей за відступ, а продовжував про них піклуватися у жорстокому світі, в якому вони опинилися після вигнання із раю. Перше про роцтво про те, що Творець уже забезпечив Спасителя світу для людства, Бог дав саме Єві: *«І покладаю Я ворожнечу між тобою і жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розчавить тобі голову, а ти жалитимеш його в п'яту.»* (Бут.3:15). Так і сталося: Син Божий прийшов на землю і зруйнував діла диявола, щоб відновити стосунки Бога із людьми, знищити гріх і забезпечити людям вічне райське життя на небесах із Творцем.

Пригадую випадок, коли я читала своїм дітям дитячу Біблію із картинками. Після кожної біблійної історії йшли запитання, щоб діти могли розміркувати над прочитаним. Після історії про Адама і Єву було таке питання: «Якщо б ти побачив Адама з Євою, коли вони йшли у вигнання з Едемського саду, що б ти їм сказав?» Моя менша дочка, яка на той час була ще дошкільного віку, відповіла: «Я б сказала, що треба вірити Богу і нічого не боятися». Це дуже вірна відповідь. Якщо людина вірить Божому Слову, то їй нічого боятися у житті, адже Бог сильніший за всі обставини у цьому світі. Єва втратила райське життя, але вона не відвернулася від Бога, не озлобилася на Нього, і Бог допоміг їй пройти увесь нелегкий життєвий шлях. Тому, дорогі жінки, що б не сталося у нашому житті, нехай наш погляд завжди буде звернений до Бога. Він завжди готовий прийти на допомогу, як тільки ми прикличемо Його Ім'я.

Павліна Снівак

Давайте вернёмся туда, где начались все наши проблемы: В Эдемский сад. Одна ложь стала источником всех бед Вселенной. Сатана обманул Еву, заставил усомниться в благости, любви и добрых намерениях Бога. Он начал с того, что посеял в ее разуме семя сомнения в том, что же на самом деле сказал Бог.

«Змей был хитрее всех зверей полевых, которых создал Господь Бог. И сказал змей жене: подлинно ли сказал Бог: не ешьте ни от какого дерева в раю? И сказала жена змею: плоды с дерев мы можем есть, только плодов дерева, которое среди рая, сказал Бог, не ешьте их и не прикасайтесь к ним, чтобы вам не умереть. И сказал змей жене: нет, не умрете, но знает Бог, что в день, в который вы вкусите их, откроются глаза ваши, и вы будете, как боги, знающие добро и зло. (Быт.3:1-5)

Дьявол обманом предложил Еве множество благ. Он пообещал, что она не умрет, перед ней откроется целый мир знания и опыта, он уверял, что она станет равной Богу, что сама сможет решать, что хорошо и что плохо. С того самого дня сатана обманом стремится повлиять на наш выбор, на нашу жизнь. Так почему же мы поддаёмся на его обман? Одна из причин заключается в том, что сатана обычно приходит не в образе змея. Он может обратиться к нам через родственника, друга, через врача, через интернет или YouTube. То, что мы читаем или слышим, может показаться правильным, но это неправильно, если противоречит Слову Божьему. По непонятным причинам сатана выбрал именно женщину для своей мишени, змей хитростью прельстил Еву. Важно понимать, что до сих пор сатана не просто так задается целью обмануть женщин. Это часть его стратегии.

Мы рассмотрим несколько видов лжи. Сегодня я хочу предложить первую из них:

ЛОЖЬ О БОГЕ.

1 ложь: Бог не очень-то благ, иначе Он бы...

В эту ложь мало кто верит осознанно, но глубоко в наших сердцах живёт подозрение, что Он, возможно, не так уж благ лично ко мне. Если в нашу жизнь врываются хаос, разочарование, боль, потеря близких, если все идёт не так, как мы хотели, сатана искушает нас: „А благ ли Бог? Почему Он мог это допустить, что такое произошло? Как только мы сомневаемся в благости Бога, то отвергаем Его волю.

Заменим эту ложь истиной. Там, где мы слышали ложь, задумались о ней, поверили, теперь мы должны слушать истину, размышлять о ней, верить в неё и действовать, исходя из истины.

ИСТИНА:

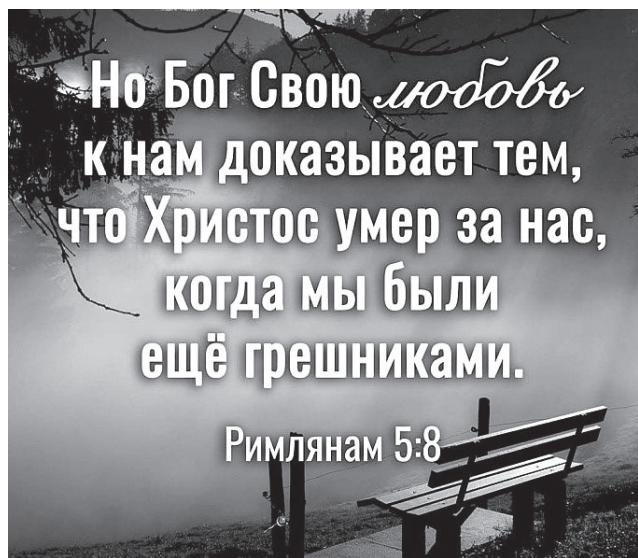
«Благ Господь, убежище в день скорби, и знает надеющихся на Него.» (Наум. 1:7)

«Благ Господь к надеющимся на Него, к душе, ищущей Его.» (Плач 3:25)

2 ложь: Бог не любит меня. Никто не любит меня- даже Бог. Может, Он и любит весь мир, но только не меня. Иначе я не чувствовала бы себя такой одинокой и нелюбимой...

Мы никогда не произнесём это вслух, но, бывает, допускаем такую мысль в разум, потом семя лжи падает в сердце. Ложь «Бог не любит меня» вовсе не безобидна, она может привести к наихудшим последствиям (замыкание в себе, депрессия и т. д.).

ИСТИНА:

(Иер.31:3)

3 ложь: Бога недостаточно для счастья...

Верим ли мы по-настоящему, что БОГ- ВСЁ, что нам нужно? Наша жизнь часто доказывает обратное. Конечно же, мне нужен БОГ. Но мне нужен ОН плюс хорошее здоровье, мне нужен ОН плюс муж, дети, мне нужен ОН плюс материальный достаток, мне нужен ОН плюс дом со всеми удобствами и свежим ремонтом и т. д... Мы думаем, что полностью уповаем на Бога, но когда приходят проблемы—полагаемся на материальное и людей. Верим ли мы, что БОГА и правда достаточно для счастья или мы ищем чего-то, кого-то для заполнения пустоты в сердце—еду, друзей, покупки, увлечения, поездки, работу?

ИСТИНА:

«Хотя бы не расцвела смоковница и не было плода на виноградных лозах, и маслина изменила, и нива не дала пищи,

хотя бы не стало овец в загоне и рогатого скота в стойлах,— но и тогда я буду радоваться о Господе и веселиться о Боге спасения моего.» (Авв.3:17-18)

4 ложь: Бог должен решить все мои проблемы...

Такое представление ведёт к двойному обману:

1.Бог существует для того, чтобы угождать и служить нам.

Эта ложь влечёт за собой разочарование в Боге: если наши проблемы не решаются, значит, Бог не поспешил к нам на помощь.

2.Эта ложь подразумевает, что цель жизни- не иметь проблем. Просто молись и верь в Бога, и у тебя будет: много денег, примерная семья, исцеление от болезней, хорошая работа. Подобное ложное мышление объясняет, почему многие живут в гневе и горечи, почему разочаровались в жизни.

ИСТИНА:

Истина состоит в том, что Бог использует трудности в нашей жизни, чтобы сформировать наш характер, сделать нас подобными Своему Сыну Иисусу, Который «страданиями навыв послушанию». Мы хотим, чтобы Бог решил наши проблемы, Он говорит: «Я хочу использовать трудные обстоятельства, чтобы изменить тебя и явить Мою благодать». Все, что Бог приносит в нашу жизнь, приносит из любви к нам.

Помни, что Бог ни в чём не ошибается, и всё, что Он допускает и делает с твоей жизнью - послужит тебе на благо. Он желает тебе только лучшего и никогда тебя не оставит.

«Притом знаем, что любящим Бога, призванным по [Его] изволению, все содействует ко благу.» (Рим.8:28)

«Ибо [только] Я знаю намерения, какие имею о вас, говорит Господь, намерения во благо, а не на зло, чтобы дать вам будущность и надежду». (Иер.29:11)

Давайте попробуем нашу тему

ЛОЖЬ:

1. Бог не очень- то благ, иначе он бы...
- 2.Бог не любит меня
3. Бога недостаточно для счастья.
4. Бог должен решить мои проблемы.

ИСТИНА:

1.БОГ БЛАГ

Когда светит солнце, вы и ваши дети здоровы, у вас есть деньги, все думают, что вы чудесный человек, легко верить в Божью благость и доброту. Но когда оказывается, что ваш любимый человек неизлечимо болен, когда вы теряете работу или ваш муж говорит, что больше не хочет жить с вами—появляется враг и заставляет вас усомниться в Божьей благости. Но независимо от обстоятельств, независимо от наших мыслей и эмоций Бог благ, и все, что Он делает,—благо.

«Славьте Господа, ибо Он благ, ибо вовек милость Его...» (Пс 135:1)

2. БОГ ЛЮБИТ МЕНЯ

Дорогие сёстры, говоря о любви Божьей, особенно в наше время, когда люди теряются в потоке информации, которую предлагает нам YouTube, а не слово Божие, то хочу ободрить вас, что НИЧТО НЕ МОЖЕТ нас отлучить от любви Божьей, ибо вы куплены дорогою ценою, ЦЕНОЮ КРОВИ ИИСУСА ХРИСТА. Божья любовь безгранична и безусловна, и никто не похитит из руки Его.

«В том любовь, что не мы возлюбили Бога, но Он возлюбил нас и послал Сына Своего в умпостивление за грехи наши.» (1-е Ин.4:10)

«Кто отлучит нас от любви Божией: скорбь, или теснота, или гонение, или голод, или нагота, или опасность, или меч?...» (Рим.8:35)

«Ибо я уверен, что ни смерть, ни жизнь, ни Ангелы, ни Начала, ни Силы, ни настоящее, ни будущее, 39 ни высота, ни глубина, ни другая какая тварь не может отлучить нас от любви Божией во Христе Иисусе, Господе нашем.» (Рим.8:38-39)

3. ОДИН БОГ МОЖЕТ СОСТАВИТЬ МОЁ СЧАСТЬЕ

Бога достаточно для счастья. Если у меня есть Он, у меня есть всё, что нужно.

«Господь—Пастырь мой, я ни в чем не буду нуждаться...» (Пс 22:1) Может, вы знаете этот стих с детства. Но верите ли вы в эту истину? Верите ли вы на самом деле, что Он ваш Пастырь? В НЕМ у нас есть ВСЁ необходимое для покоя и счастья.

4. БОГ НЕ СОВЕРШАЕТ ОШИБОК

Все, что приносит Бог в нашу жизнь, приносит из любви к нам. Он всегда достигает вечных целей. В нашей жизни может произойти только то, что Он Сам допустил. Даже когда

Иов испытывал страдания, Бог держал всю ситуацию в Своих руках. Для того, чтобы прикоснуться к Божьему слуге, сатане нужно было получить разрешение Самого Бога. Бог определяет интенсивность страданий, но сверх сил не даёт никому. Он не делает ошибок в жизни Своих детей. Как проходить тяжёлые времена? В Библии оставлен пример пророка Иереми, когда всё вокруг него рушилось. Его город был в руинах, его народ был взят в плен, храм был сожжен. Все, что было важно для Иереми, было отнято у него. Но, находясь в своей скорби, посреди своего плача, он говорит такие чудесные слова: «ПО МИЛОСТИ ГОСПОДА МЫ НЕ ИСЧЕЗЛИ, ибо милосердие Его не истощилось, оно обновляется каждое утро, велика верность Твоя! Господь часть моя, говорит душа моя, итак, БУДУ НАДЕЯТЬСЯ НА НЕГО» (Плач Иереми 3:22-26)

Ольга Пилуева

(продолжение в следующем номере)

БЕГУЩИЕ ДНИ ОТПРАВЛЯЮТ В АРХИВЫ

Бежущие дни отправляют в архивы.

Оттуда уже не вернуть никогда.

О каждом из них гласит надпись курсивом:

“День, данный однажды, храним для суда”.

В особые папки день каждый положен.

О них мы способны легко забывать.

И если и вспомнить о них где-то можем,

То лишь на мгновенье; нам их не достать.

Хранят наши дни на листах и страницах,

Усердно исписанных верной рукой.

Из папок не вырвешь историю в лицах,

Где каждый из нас - словно главный герой.

Стоят те архивы под грифом “Секретно”.

Не дано чужим наши мысли читать,

Но то, что творим на Земле незаметно,

Строкой беспристрастной положено стать.

Лежат папки эти без моли и пыли,

Подшиты навек Летописцем Святым.

Настоящее в них, и какими мы были,

Всё зло и добро, что под солнцем вершим.

Уверены в том: “Не исправить ошибок!”

А если исправили — время ушло.

Наш прожитый день оцениют без скидок,

Что было недавно - вдруг стало давно.

Дни жизни слагают в одну вереницу;

Строку за строкою торопят вписать.

Нередко себе строим жизни темницу,

Что выхода нет. Лишь один — умирать!

Однажды прочтут все листочки архива;

Заставят вновь совесть о прошлом

страдать

Откроется Богом-Судьёй перспектива

Для всех, кто не чтил Его — вечно пылать.

Но есть на планете желанное средство.

Негодную запись, покрыв, убелит.

Желающим даст неземное наследство,

Грехи все земные твои победит.

Кровь Божьего Сына, пролитая с древа,

Навеки способна очистить архив,

Спасти от суда и от Божьего гнева,

Чтоб стал ты воистину свят и счастлив.

Вячеслав Переверзев

«Брехня не є початком правди, неправильність не є початком правильності, і зло не є початком добра...» (R. Warren). Більшість речей, що стаються в нашому житті, пов'язані з нашими діями. Як діємо – такі результати і отримуємо. Наше відношення до світу відбивається відношенням світу до нас. Усі результати нашої діяльності не зникають безслідно, а впливають на нас і на інших людей.

А як конкретно ви впливаєте на світ навколо? Яке ваше коло впливу? Цей вплив можна оцінити позитивно чи негативно? В будь-якому випадку неможливо бути не впливовим. Кожна людина має вплив на навколишній світ, на людей поруч.

Люди часто скаржаться, що з ними відбуваються речі, на які вони «не заслуговують». Вони інколи страждають і питають себе: чому саме зі мною це відбувається? Насправді, багато речей з нами і не відбувалися б, якби ми діяли правильно, розсудливо. Якби підходили з мудрістю до кожного кроку, який робимо, якби вибирали світло, а не темряву.

Що таке світло? Як подає тлумачний словник, світло – це променева енергія, яка робить наш світ видимим. Там, де є світло – там немає темряви. Там, де є темрява – там немає світла. Темрява не може існувати в світлі, а світло навіть не має тіні. Бог створив світло. Побачив, що воно добре, а потім відділив світло від темряви (Буття 1:3-4). В світлі немає ні краплини темряви.

Бог помістив на небі небесні світила, аби вони були знаками для людини. Сонце – для дня. Місяць і зорі – для ночі.

І навіть вночі Бог не залишив людину в цілковитій темряві. Вночі людина може віднайти світло на небі. Бог, створюючи світло, став джерелом світла. Світло є добрим, бо в світлі є життя. Життя без світла не є можливим.

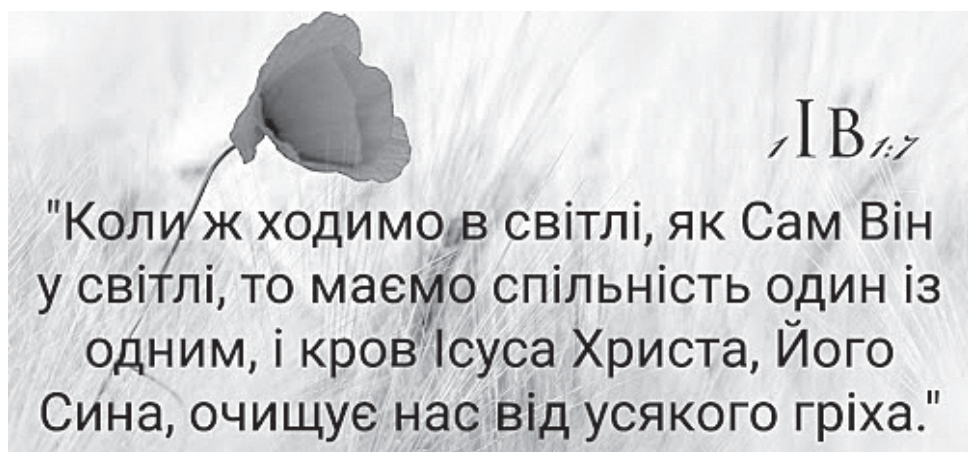
Бог, коли створював світ, побачив, що те, що Він творив, є добрим, а коли створив людей, то благословив їх (Буття 1:28). Бог

створив людей за Своїм образом і подобою. Створив їх добрими, здатними любити, проявляти добро. Здатними відображати Його світло. Здатними бути світлом для світу. Бог прагне, щоб ми наповнювали світ тим світлом, джерелом якого є Він. Ісус Христос навчав учнів так: *«Ви світло для світу. Не може сховатися місто, що стоїть на верховині гори. І не запалюють світильника, щоб поставити його під посудину, але на свічник, і світить воно всім у домі. Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі»* (Матвія 5: 14-16).

Людина наділена волею і здатна сама вибирати свій життєвий шлях. Вона вільна будувати своє життя на тому світогляді, який вибере. Вона вільна діяти на власний розсуд. Часто для людей складний шлях – це той, який правильний. Складний спосіб досягнути успіху – це той, який чесний. І найскладніший шлях – це зробити добре. Часто люди шукають більш «вигідний», легший шлях досягти цілі, який має більш трагічні наслідки, і часто ті ж самі люди, як наслідок, запитують себе «Чому так сталося?», очевидно, вони мають здатність швидко забувати про те, які дії вчинили, і що до того призвело, або здатність виправдовуватися.

Для чого читати книжки? Для чого Бог залишив нам своє Слово? Мудрі люди кажуть, що наш світ – як бумеранг, що в нього закинеш, те до тебе і повернеться. Вчені дослідили, що все на світі – це енергія. Слова, дії, вчинки, думки – усе наповнюється тою енергією, яку вкладаємо всередину. Ми читаємо книжки, бо в книжках досвід: переживань, емоцій, подій. Ми їх читаємо, бо в них мудрість, бо вони нас навчають. Бог залишив для нас Біблію, аби ми почерпнули з неї корисні для себе уроки, аби ми витягнули цінність з її глибин, аби ми стали не тільки читачами, але і виконавцями того, що є правильним, і щоб ми вміли розпізнавати добро і зло.

Якщо книжки нас навчають не

ІВ. 1:7
"Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха."

завжди «правильно», то у протиवाгу цьому Біблія була написана під натхненням Духа Святого, що дає гарантію від Самого Бога, що те, що там написано, є добрим з Його точки зору, те, що там написано, є насправді корисним для нас, аби ми застосовували це на практиці.

Людина не є мудріша від Бога. Її власний шлях не є мудрим. Нечесне, зле і неправильне, вчинене нею, повернеться до неї з певними наслідками, які змусять її обов'язково відповідати за свої вчинки. Бог створив людину відповідальною, а отже, відповідальності їй не уникнути. Бог дав людині сумління, яке підказує їй, що є правильним – а що ні, що є добрим – а що злим. Отже, якщо свідомо чинить людина недобре, то не зможе виправдатися тим, що не знала, що чинить.

Біблія – Слово живе і діяльне: коли ми його приймаємо, то живемо і діємо так, як це є добрим в очах Бога. Тоді ми перебуваємо в гармонії з Творцем. Біблія є нашим джерелом мудрості, яке вчить не лише як правильно чинити і ставитися до ближнього, але і тим джерелом, яке вчить нас розпізнавати зло, навіть в тих місцях, де воно замасковане під добро.

Як розпізнати добру людину? Добра людина – це та, діяльність якої приносить добрі плоди у всіх сферах. Добра людина робитиме так, аби не тільки їй було добре, але і людям навколо. Про добру людину погано не говорять ані рідні, ані близькі, ані знайомі чи друзі. Добра людина не має прихованих злих мотивів, не обма-

нює інших заради власного збагачення. Звичайно, добра людина може помилитися так само, як і інші... Божа мета – щоб людина була доброю, такою, якою Він її задумав, щоб вона перебувала в гармонії зі світом і щоб вона прославляла Його, дбаючи про світ.

Призначення людини – бути перш за все людиною, що означає проявляти людяність (всі добрі якості в повсякденному житті, які заклав Бог в людину), щоб жити згідно Божої волі.

Навіть найменші погані речі, які ми свідомо можемо вчинити по відношенню до ближнього, повернуться до нас бумерангом, а можливо ще і з додатковою віддачею. Те, що будемо неправильно, обманом чи із злими намірами, не приведе до кінцевого хорошого результату. Якщо виберемо бути в темряві, тоді втратимо світло. Бо неможливо, перебуваючи у темряві, одночасно бути з Богом. Немає світла в нас навіть тоді, коли одночасно чинимо добро комусь, а іншому приносимо шкоду. **«Коли ж кажемо, що маємо спільність із Ним, а ходимо в темряві, то неправду говоримо й правди не чинимо! Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха»** (1-е Івана 1:6-7). Тож будьмо правдивими самі з собою, бо мільйони добрих діл не наблизять нас до Бога, якщо в серці ми замислюємо свідомо чинити зло і вибираємо темряву.

Оксана Нестеренко

ДОСТОИНСТВО ЕГО ДА ПРИМЕТ ДРУГОЙ

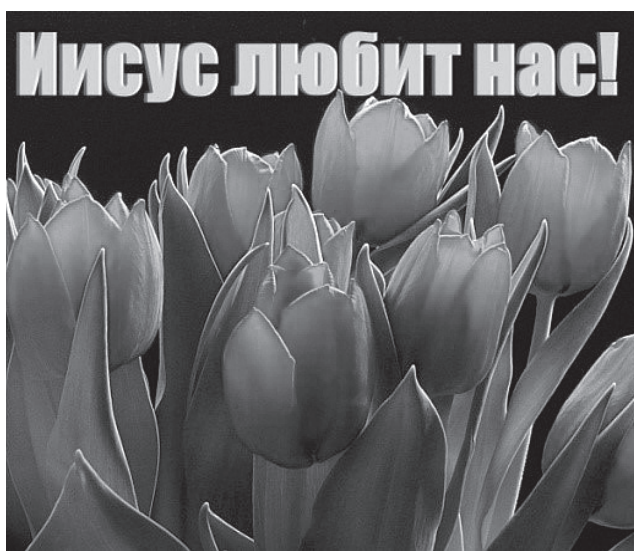
Однажды у меня было общение с верующими женщинами, и мы говорили о том, что если ты рожден от Бога, то будешь творить добрые дела. И одна женщина вспомнила про свою соседку, которая живет с ней в одном дворе. У нее недавно был прооперирован кишечник, и оказалось, что операция была неудачной. Ее выписали из больницы без всякой надежды на выздоровление... И та женщина попросила пойти помолиться за нее.

Придя к этой соседке, мы сказали, что для нее еще не все потеряно, что Иисус может ее исцелить, потому что Он умер за грешников, и если она попросит у Него прощения, то грехи ее будут прощены, и у нее появится шанс на исцеление. Но больная сказала, что не верит в Иисуса, и что недавно ей «почитали», и теперь она «так и так» исцелится.

Веру не придумашь, и мне ее было очень жаль... Иисус не мог совершить ни одного чуда из за неверия людей, и если эта женщина не верит, то и чуда исцеления не произошло бы...

Мы ушли...

По дороге домой, в том же дворе, мы встретили другую женщину, сидящую возле дома, и она пригласила нас в свой палисадник. Мы зашли, и она стала расспрашивать нас о том, где мы были.

Иисус любит нас!

Я рассказала, что мы ходили к ее больной соседке помолиться, но она не поверила, что Иисус может ее исцелить и отказалась...

Рая (так звали эту женщину, которая нас пригласила) сказала: а я верю в Иисуса! И показала свой золотой крестик. Вы за меня помолитесь, я очень хочу исцелиться, у меня год назад был инсульт и теперь правая сторона моего тела не работает.

Я рассказала, что надо верить в Живого Господа

и попросить у Него прощения за свои грехи. Рая попросила молитвой покаяния, и потом я возложила на нее руки, молясь за ее исцеление.

И сразу случилось чудо! Господь ее исцелил, и ее парализованная сторона стала абсолютно здоровой! Она начала поднимать руки, показывая, что она это может делать. Она делала наклоны, поднимала правую ногу и радостно кричала, что Иисус ее исцелил!

Ее не смущало, что соседи смотрели на нее, как на сумасшедшую. Но когда эти люди поняли то, что она говорила, то пришли в изумление, ведь они знали, что ее правая сторона тела парализована.

Вот такой у нас Великий Бог, и так велика его любовь!!! И неважно, что кто то на земле не верит в Него, как та несчастная больная женщина, которая отвергла его помощь, от этого Величие Божье не уменьшилось, а то, что предназначалось ей, получила другая.

Слава Господу! Он все так же творит чудеса! Ему нужна наша вера!

с. Валентина.

(свидетельство взято из христианской группы в Viber «Женщина веры» с согласия администраторов)

(Продовження, початок в № 2)

На протязі тисячоліть єврейський народ не визнає Ісуса своїм Господом. Та коли Він з'явиться у всій Своїй славі як Суддя, тоді заридують перед Ним всі народи землі і ті, хто кололи Його, тобто євреї. Постає питання: чому б Богу не зробити так, щоб всі побачили, дізналися і повірили в Нього? Дещо подібне казали Ісусу його брати по крові, які і самі не вірили в Нього.

«Після цього Ісус мандрував по Галілеї. Він не хотів йти до Юдеї, бо юдеї мали намір Його вбити. Наближався час юдейського свята Кушів. Тож Його брати сказали Йому: «Тобі слід іти звідси до Юдеї на свято, щоб Твої послідовники могли побачити Твої діла. Ніхто не тримає в тайні свої вчинки, якщо хоче бути відомий усім людям. Отже, якщо Ти можеш зробити це, то покажи Себе світові». Його брати говорили це, бо навіть вони самі не вірили в Нього. Коли брати Його пішли на свято, Він також пішов, але не відкрито, а таємно. Юдеї шукали Його на святі, кажучи: «Де Той Чоловік?». І багато хто поміж собою говорили про Нього в натовпі. Одні казали: «Він – добра Людина», – а інші – «Ні, Він обдурює людей». Та ніхто не говорив про Нього відкрито, бо всі боялися юдейських правителів. Коли вже настала середина свята, Ісус прийшов до подвір'я храму і почав навчати. Юдеї дуже здивувалися. Вони питали: «Звідки цей Чоловік знає так багато, ніколи не вчившись?». Тоді деякі мешканці Єрусалиму почали казати: «Чи не Той це Чоловік, Якого хочуть убити? Та гляньте! Він розмовляє з натовпом відкрито, і ніхто Його не зупиняє. Можже, правителі наші й справді знають, що Він – Христос? Проте ми знаємо, звідки родом цей Чоловік. А коли справжній Христос прийде, ніхто не знатиме, звідки Він прийшов». Навчаючи у храмі, Ісус голосно сказав: «Невже ж Ви вважаєте, що знаєте Мене і звідки Я родом? Та Я прийшов не зі Своєї волі, а з волі Того, Хто послав Мене. Він – істинний, але ви Його не знаєте. Та Його знаю Я, бо прийшов Я від Нього. Це Він послав Мене». Коли Ісус промовив це, люди намірилися схопи-

ти Його, але ніхто не наважився навіть торкнутися Ісуса, бо час Його ще не прийшов. І багато людей повірили в Нього. Вони говорили: «Ми усі чекаємо на Христа. Та невже коли Він прийде, то здійснить більше чудес, ніж цей Чоловік?». Деякі люди з натовпу, почувши ці слова, почали казати: «Цей Чоловік і справді Пророк». Інші говорили: «Цей Чоловік – Христос». А треті промовляли: «Хіба Христос прийде з Галілеї? Хіба не сказано у Святому Писанні, що Христос – один із Давидових нащадків і прийде Він із Віфлеєма, міста, де Давид жив?». Так усі люди розділилися, бо мали різні думки про Ісуса. Дехто хотів заарештувати Його, але жоден не наважився навіть пальцем торкнутися Його. Тож храмова варта пішла назад до головних священників і фарисеїв. Ті запитали воїнів: «Чому ж ви не привели Ісуса сюди?». І воїни відповіли: «Ніхто досі не говорив так, як цей Чоловік!». Тоді фарисеї сказали їм: «Невже й вас Він зміг обдурити? Чи вірить у Нього хтось із правителів та фарисеїв? Ні. А ці люди, які повірили, не знають Закону, вони прокляті Богом!». Серед них був чоловік на ім'я Никодим, який і раніше приходив до Ісуса. То він сказав: «Наш Закон забороняє засуджувати людину, спершу не вислухавши її і не визнавши, що во-

на вчинила». А юдейські лідери відповіли Никодимові: «Чи не із Галілеї часом і ти? Вчи Святе Писання, то й побачиш, що не ведеться там про пророка, який приходить з Галілеї» (Ів. 7:розділ(вибірково)).

Уважно ознайомившись з цією історією, можна прийти до думки, що Христос не шукав Собі слави чи визнання. Його метою було звіщати людям істину, щоб вони спаслися від гріховних пожадливістей, а не чекати людського визнання, щоб бути прийнятим. Виконання волі Небесного Батька було для Ісуса в пріоритеті, тому Його не бентежили думки та погляди різних людей. Він впевнено йшов до кінця, щоб довести Свою любов людям.

Більша частина людей з натовпу ходили за Ісусом не тому, що любили Бога та бажали бути поруч з Ним, а лише тому, що бачили в Ісусі здійснення своїх мрій та бажань. Хтось шукав безкоштовної їжі, хтось бажав зцілення або звільнення від нечистих духів; дехто просто через цікавість жадав побачити, куди прямусь натовп людей, а хтось чекав помилки від Христа, щоб звинуватити Його та засудити на смерть. Люди мали різні думки про Ісуса, так що одні вірили в Нього, а інші сумнівалися та навіть намагалися вбити.

Чому ж Ісус явно не відкрився людям, показавши всю Свою Божественну славу та велич? Так, Ісус показав Свою славу, але тільки учням та лише трьом з них, тим, які довіряли Йому і були готові прийняти серцем. Іншим Він розповідав притчами, і хто був готовий слухати, тому пояснював, і в кому бачив віру – тих зцілював, нікому не відмовляючи в милості. Багато людей бачили чудеса та отримували зцілення, але це ніяк не вплинуло на їх віру. Для них Ісус був лікарем, вчителем, гарною людиною, але не Сином Божим. Тому питання не в тому, чому євреї не впізнали Христа, а чи впізнали Його ми? Ким Він є для нас? Господом та Спасителем чи чарівною паличкою, яка задовольнить усі наші побажання? Хто Він для нас – Христос, Син Божий чи звичайна людина, син теслі?

Скобелев Костянтин

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;

Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я – Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх – смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоїї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Ватутіна, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00, 18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельська церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія KB № 20494-10294ПР

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com
Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі
Коректор: Олена Ронжина,
Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш новий рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень – для благодійних внесків – № рахунку: 4731 2191 0403 7134
МФО 305299, ОКПО 14360570 ВФ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»
Призначення платежу: Благодійні внески
Для зарахування на карту 5167987208606315 Ісоян Карен Григорі

Віддруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м.Вінниця, вул.Чехова 12а, тел: (0432)55-63-97. Зам.2120702
Наклад: 2000 примірників.

